

РЕЦЕНЗИЯ

ОТ АНТОН ГРОЗДАНОВ

**ДОЦЕНТ ПО НАУЧНАТА СПЕЦИАЛНОСТ „ГРАЖДАНСКО И
СЕМЕЙНО ПРАВО“, ДОКТОР ПО ПРАВО
ПРОФЕСИОНАЛНО НАПРАВЛЕНИЕ 3.6. ПРАВО**

**ОТНОСНО: ДИСЕРТАЦИОНЕН ТРУД НА ТЕМА „ПРАВО НА
ЗАДЪРЖАНЕ В СЛУЧАИТЕ НА НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ“**

**АВТОР: ЕЯЛ КОЕН – чуждестранен докторант в ДОКТОРСКА
ПРОГРАМА „ГРАЖДАНСКО И СЕМЕЙНО ПРАВО“.**

**ПРАВНО ОСНОВАНИЕ: ЗАПОВЕД ? 831/26.04.2018 НА РЕКТОРА НА
ВСУ „ЧЕРНОРИЗЕЦ ХРАБЪР“.**

**1. Еял Коен, докторант на самостоятелна подготовка в докторска
програма „Гражданско и семейно право“ в катедра „Правни науки“ на
Юридическия факултет при ВСУ „Черноризец Храбър“, е представил за
защита пред научно жури дисертационен труд на тема „ПРАВО НА
ЗАДЪРЖАНЕ В СЛУЧАИТЕ НА НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ“ .**

Научен ръководител: проф. д.ю.н. Екатерина Илиева Матеева.

**Дисертацията в общ обем от 225 страници е структурирана в
единадесет глави и списък на използваните библиографски единици.
Бележките под линия са 384 (триста осемдесет и четири).**

**Еял Коен е роден на 17 август 1973 г. Завършил е юридическото си
образование през 1999 г. През 2000 г. е получил разрешение за работа като
адвокат в Израел. През 2011 година получава разрешение за работа като
нотариус.**

**В периода 2000-2002 г-н Коен е работил като адвокат в Тел Авив.
Практиката му обхваща процесуално представителство по граждански и**

търговски дела.

От 2002 до 2006 работи като адвокат в кантората на д-р Йоши Коен главно в областта на търговското право. Бил е консултант на търговски дружества.

От 2006 до 2007 работи като адвокат в кантората „Янис, Тойстър, Байрън и Ко“ в областта на гражданското и търговското право.

В периода 2000-2015 работи като адвокат и нотариус.

От 2007 г. г-н Коен има незивисима правна контора в Тел Авив.

2. Дисертационният труд има за предмет на изследване актуален и значим за правната теория и практика проблем – същността и значението на правото на задържане в случаите (делата) по несъстоятелност.

2.1. В глава първа „Предговор – Preamble“ авторът успешно очертава обекта, предмета, целите и задачите на научното изследване. Акцентира се върху въпроса: как е уредено правото на задържане в случаите на несъстоятелност от гледна точка на съвременното израелско право.

Методологическата основа на дисертационния труд включва общи научни и специални научни методи. В този смисъл особено се открояват използваните от автора исторически и сравнителноправен методи.

2.2. В глава втора „Насоки за правото на задържане в частното право – Guidelines for lien rights in private law“ е разгледана общата характеристика на правото на задържане в случаите на несъстоятелност, коментира се „владелческият“ характер на правото на задържане и принципа на публичността, изискването за добросъвестност (good faith) и др.

2.3. В глава трета „Историческо възникване на правото на задържане в англо-американското и израелското право – The historical emergence of the lien in Anglo-American and Israeli law“ авторът разглежда историческото възникване и развитие на правото на задържане през призмата на еврейското, израелското и английското право. В този смисъл

имплицитно съдържа елементи на научен принос изясняването на разликите между еврейското и израелското законодателство по отношение на уредбата на изследваното субективно обезпечително право.

2.4. В глава четвърта „Правото на задържане и разпоредбите за несъстоятелност – израелско право или друга опция? (Модел съобразно старото Машбирско право) – Lien right and bankruptcy ordinances – Israeli law or another option? (The model according to the Old Mashbir Law)” се анализира правото на задържане в светлината на конкретен казус, който играе ролята на крайъгълен камък за възприемане от Върховния съд на Израел на тезата, че правото на задържане е правна възможност да задържиш движими активи като допълнителна гаранция за дълг докато същият се погаси.

2.5. Висока оценка давам на изследването в Глава пета, посветена на сравнителното разглеждане на правото на задържане като „самопомощ“ според различни национални правни системи.

2.6. В глава шеста се анализира понятието „обезпечен кредитор“ при право на задържане в случаите на несъстоятелност.

В следващите глави се разглеждат различни теоретико-приложни въпроси, свързани с правото на задържане по време на възстановяване и оздравяване на дружество (компания), хипотезите, при които правото на задържане се упражнява от банка и др. Анализът е коректен. Формулираните изводи са правилни и обосновани.

3. Следва да се отбележи, че в труда е разгледано частично и българското законодателство в изследваната област (глава осма). На отделни места е цитиран фундаменталния труд на проф. Константин Кацаров – Систематичен курс по българско търговско право от 1943 г. - с.153, бележка под линия с ? 313 и др. В тази връзка сравнително и аргументирано се анализират материалноправните предпоставки за откриване на производство по несъстоятелност-неплатежоспособността и

свръхзадължеността. Така на с. 158 и в ремарка под линия с номер 323 авторът правилно отбелязва, че българският Търговски закон провежда разлика между понятията „неплатежоспособност“ и „свръхзадълженост“. Коректно и аргументирано са разгледани исковете по чл.646 и 647 като способи за попълване масата на несъстоятелността.

В тази връзка добро впечатление прави и обстоятелството, че в изследването е отделено място и за производството по стабилизация на търговец, уредено в новата част пета на българския Търговски закон (с.173 и сл.). Този подход още веднъж потвърждава широкият сравнителноправен поглед и знания на автора по темата на дисертацията.

4. В заключителната глава единадесета са формулирани редица изводи – като акцента се поставя върху това, че правото на задържане не може да бъде оставено без приложение в случаите на несъстоятелност, тъй като съществува обективна обществена и икономическа необходимост от такъв правен инструмент. Считаю, че това становище е релевантно и не поражда съмнение.

От посочената в края на труда библиографска справка е видно, че е използвана голяма част от специализираната литература.

5. Представеният автореферат в обем от 29 (двадесет и девет) страници отговаря на нормативните изисквания. Съдържанието му е съобразено с дисертационния труд и правилно отразява неговите основни положения.

6. Критични бележки и препоръки:

6.1. Считаю, че в глава трета неправилно са употребени думите „англо-американско право“. Вероятно авторът е имал предвид англо-саксонското (общото) право. Трудно би могло да се приеме прилагателното „англо-американско“, тъй като „американско“ право изобщо не съществува. Известно е, че системата на общото право се разпростира в страните от т. нар. „Британска общност“, с изключение на Квебек, Канада,

американския щат Луизиана и Южноафриканската република, където тази система е смесена.

6.2. Авторът би могъл „по-смело“ да провежда коректна полемика с други автори на съчинения по темата на дисертацията. По този начин по-ясно би се открила способността му за аналитичен подход към съществуващи в науката становища.

Отчитам сложността на проблематиката, предмет на дисертационното изследване, както различните, понякога напълно изключващи се становища в изследваната област на правното познание.

Общата ми оценка за дисертационния труд е положителна. От съдържанието му се установяват научноприложни резултати, които представляват оригинален принос в науката. Докторантът показва, че притежава задълбочени теоретични знания по съответната специалност и способност за самостоятелни научни изследвания.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Дисертационният труд на тема „ ПРАВО НА ЗАДЪРЖАНЕ В СЛУЧАИТЕ НА НЕСЪСТОЯЕЛНОСТ“ отговаря на нормативните изисквания за придобиване на образователна и научна степен „доктор“, с оглед на което препоръчвам на г-н Еял Коен да се даде образователна и научна степен “доктор“ по професионално направление: 3.6. Право, Гражданско и семейно право, 05.05.08.

Варна, 04.06.18

РЕЦЕНЗЕНТ: